

Wanneer is iemand een ware gelovige?

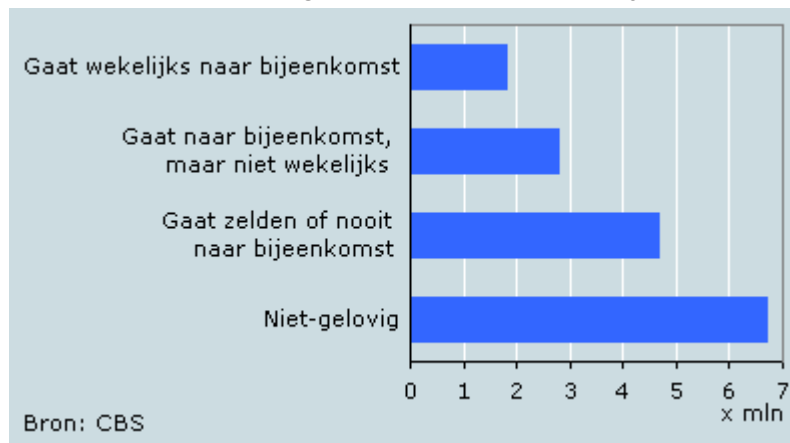
Door: Peter Meye

Overall waar in dit document een citaat uit Gods Woord wordt vermeld, is dit afkomstig uit de vertaling van www.schriftwoord.nl. Soms is een kleine aanpassing gedaan. Deze vertaling is gebaseerd op een zo consistent mogelijke weergave van de Originele Teksten waarbij één woord slechts één grondbetekenis kan hebben.

Inleiding

Aangezien veruit het grootste deel van de mensheid religieus is, wordt het woord "gelovige" erg veel gebruikt. Dat komt voor een belangrijk deel door de nauwe associatie door mensen.

Uiteraard is het daarmee een containerbegrip geworden, omdat het feitelijk staat voor elk mens die gelooft in (een) hogere macht(en). De betekenis die een hoorder van het woord "gelovige" eraan geeft is afhankelijk van diens achtergrond en (religieuze) cultuur. Als iemand zichzelf een gelovige noemt in een Islamitisch land, dan is de kans zeer groot dat daarmee een Islam(stroming) gelovige ~~me~~ bedoeld wordt. Dit geldt ook voor een Christelijk land.

Wat daarmee impliciet ook wordt gesteld, is dat de associatie met religie en kerk zeer sterk is! Het is praktisch niet los van elkaar te zien. Als ik bijvoorbeeld in Nederland tegen een willekeurig persoon zeg dat ik gelovig ben, dan wordt dat meteen geassocieerd met religie (in dit geval: Christelijk) en kerkgang.

De definitie van "gelovige" zal in dit artikel dan ook vooral worden bekeken tegen de achtergrond van religie, en dan voornamelijk het Christendom.

Waarom acht ik het nodig om dit artikel te schrijven?

De uitdrukking "gelovige" wordt zo vaak en zo gemakkelijk gebruikt dat het van alles kan betekenen. Het is daarom van zeer groot belang om te zoeken naar de juiste Schriftuurlijke definitie en bevestiging van de echte betekenis van de uitdrukking "gelovige" in de tijd waarin we leven. Daarnaast is het nodig om de term "Christen" nader te beschouwen omdat het behoort tot de woorden die als een soort alternatief voor "gelovige" worden gebruikt en binnen het Christendom zelfs als praktisch uitwisselbaar wordt gezien.

Wanneer is iemand een ware gelovige?

Relatief

Ook in Gods Woord is "gelovige" een relatief woord. De betekenis is namelijk afhankelijk van de tijd waarin het gebruikt wordt. Het Griekse woord "pistos" (Strong G4103)¹ – de grondtekst van "gelovig(e)" – wordt ook vertaald met "(ge)trouw(e)". De grondbetekenis zou kunnen worden vervat in de uitdrukking "geloofstrouw", d.w.z. trouw vanuit een bepaalde geloofsovertuiging c.q. - realisatie.

¹ Het betreft hier de concordantie van James Strong. Aan elk woord dat in de grondtekst van de Schrift voorkomt is een uniek nummer toegekend waardoor men in staat is de teksten in de vertaling met elkaar te vergelijken.

Omdat de betekenis en vooral de definitie van "gelovige" in deze tijd voor ons relevant is, zullen we ons daartoe beperken.

De Christen is geëvolueerd, en hoe!

In de dagen van de apostelen werd het woord "Christen" door de Romeinen gebruikt als scheldwoord om de volgelingen van Jezus Christus in die dagen belachelijk te maken in hun eigen kringen. Als je het boek **Handelingen** in de Bijbel analyseert, dan merk je al gauw het volgende op:

- a. Enerzijds begint dit boek met een periode waarin de deur naar het Koninkrijk van de hemelen op aarde openstaat en het Koninkrijk meermalen wordt aangeboden aan Israël door de twaalf apostelen onder leiding van Petrus, daarbij tevens begeleid door de wonderen en tekenen die behoren bij dat Koninkrijk. Deze periode en de bijbehorende boodschap raakt steeds meer van zijn glans kwijt en zwakt af, totdat de deur naar het Koninkrijk definitief wordt gesloten (**Handelingen 28:28**) en Israël (tijdelijk) terzijde wordt gesteld.
- b. Anderzijds ontstaat er een moment waarop de apostel Paulus door de heilige geest afgezonderd wordt voor het werk waartoe hij geroepen is (**Handelingen 13:2**). Vanaf dat moment breekt een periode aan waarin God iets nieuws opstart, namelijk een boodschap die aanvankelijk geworteld is in de belofte aan, en het geloof van Abraham (vóór zijn besnijdenis), met een aparte groep mensen uit de heidenen (niet-Israëlieten). Deze periode en de bijbehorende boodschap wordt steeds sterker en gaat van heerlijkheid tot heerlijkheid (**2Korinthiërs 3:18**).

De groepen a. en b. verwijzen naar de volgende twee groepen die Christus toebehoren in Zijn toekomstige aanwezigheid (**1Korinthiërs 15:23**):

- a. De Bruid van het Lammetje (vrouwelijk) => de gelovigen uit Israël die een roeping hebben *op aarde* om Gods veelkleurige wijsheid en genade te verkondigen aan alle natiën, waardoor de aarde vol zal zijn met de kennis van God (**Habakkuk 2:14**);
- b. Het Lichaam van Christus (mannelijk) => de gelovigen uit de heidenen – in deze periode, sinds Paulus' aanstelling als apostel – die een roeping hebben *in de hemelen* (overal in het

Wanneer is iemand een ware gelovige?

universum) om Gods veelkleurige wijsheid en genade te verkondigen aan alle miljarden hemelingen (**Efeziërs 2:6, 3:10**).

Het woord "Christenen" werd aanvankelijk gebruikt om de gelovigen van groep a. aan te duiden. Het is vooral deze groep die hevig werd vervolgd door keizer Nero. Later werd ook groep b. regelmatig aangeduid met het woord "Christenen". Het bleef echter een zeer negatieve klank behouden totdat Constantijn de Grote (de toenmalige Romeinse Keizer) zelf verklaarde een Christen te zijn. Vanaf dat moment veranderde de betekenis van het woord pijlsnel van *slecht imago* naar *goed imago*: het Christendom werd zelfs de officiële godsdienst van het Romeinse rijk! Stel je eens voor: een machtig rijk en een volk dat altijd diverse goden van Babylonische oorsprong aanbeden heeft noemt zich nu Christelijk! Je snapt wel wat er in werkelijkheid gebeurde: allerlei Babylonische afgoden, rituelen en gewoonten werden het Christendom binnengesmokkeld en verchristelijkt! Semiramis en haar zoon Tammuz (in het oude Babylon als goden aanbeden) werden "Maria en het kindje Jezus" genoemd, de Babylonische (machts)belijdenis aan de afgodpriester werd de "belijdenis van zonden aan de Katholieke priester", en het lichtjesfeest werd "kerstfeest – de geboorte van Jezus" genoemd. (Zoek deze zaken maar op en je wordt niet erg blij, vrees ik!) En dit alles is notabene de basis van het Christendom! Vervolgens kwamen de Babylonische leerstellingen (van demonen, **1Timotheüs 4:1**) die verchristelijkt werden, onderwijs dat het fundament is geworden van het gehele hedendaagse Christendom met AL haar stromingen!

Het is dan logisch dat de betekenis van het woord "Christen" vanzelfsprekend volledig en dramatisch is veranderd: het betreft ronduit een koerswijziging van 180 graden! Sedert de dagen van Paulus heeft Satan zijn tactiek voor misleiding veranderd: hij doet zich nu voor als een "**engel van het licht**" en zijn dienaren als "**dienstknachten van gerechtigheid**" (**2Korinthiërs 11:14-15**). Een hedendaagse Christen is – zonder het te weten – een volgeling van Satan geworden en derhalve volkomen misleid! Het Christendom – met alle, meer dan 9000 stromingen daarbinnen – is volledig in handen van Satan. Volledig! Denk niet dat er ook maar één groepering is die in de waarheid staat binnen het Christendom. Die is er simpelweg niet.

Dus let s.v.p. op: als je jezelf een Christen noemt, en je bevindt je binnen het Christelijke systeem, dan DENK je oprecht een volgeling te zijn van Jezus Christus, terwijl je in werkelijkheid een volgeling bent van Satan. Je bent dan een slachtoffer van Satans sluwste strategie ooit! Dit is wellicht voor velen een zeer schokkende mededeling. Dat besef ik ten volle, terwijl ik dit schrijf. Maar, geloof me: mijn motief om dit kenbaar te maken stamt alleen maar uit het verlangen dat jouw ogen open gaan en dat je de waarheid inziet. Kortom, omdat ik het goede met je voor heb (**Romeinen 12:17**).

Betekenis van "gelovige" afhankelijk van de betreffende periode

Gelovigen zoals Abraham, Izaäk en Jakob kenden God niet alleen, maar ze geloofden Hem ook op Zijn Woord. Als Hij hen iets beloofde, dan namen ze dat letterlijk en dat werd dan hun verwachting. In de tijd van de profeten ging het ook zo: soms kregen ze de vreemdste instructies van God, maar ze voerden het gewoon uit. Het komt neer op vertrouwen in God. In de dagen van Jezus op aarde waren het Zijn volgelingen die geloofden wat Hij zei. Zij waren de gelovigen in die dagen. Maar toen

Wanneer is iemand een ware gelovige?

zij vervuld werden met heilige geest kwam dit geloof zichtbaar in actie door wonderlijke activiteiten die fungeerden als teken van het toen nog aanstaande Koninkrijk op aarde.

In deze tijd zijn het de mensen in groep b. (zie eerder in dit artikel) die door God worden geroepen en klaargemaakt in de tegenwoordige huishouding (bedeling) van Zijn overvloeiende genade. In deze huishouding gelden andere regels dan in de vorige of volgende tijdperken. Dat geldt ook voor de definitie van wat een gelovige is.

Hoewel de huidige periode geldt als één waarin God Zijn overweldigende genade tentoonspreidt, is het van groot belang om te snappen dat de **JUISTE BOODSCHAP** van essentiële waarde is. Het gaat nu uitsluitend om de boodschap die door Paulus werd gebracht, en NIET de boodschap die door de twaalf apostelen – en daarvóór – werd bekendgemaakt!

Het is specifiek en alleen de boodschap van Paulus die geldig is vandaag de dag.

Er is wel een essentiële boodschap die hét fundament vormde, en die door beide groepen – Paulus en de twaalf – werd bekendgemaakt. Daarin zouden wij geloven. Wie in deze tijd daarin gelooft is een gelovige.

Om te illustreren hoe Paulus de nadruk legt op het specifieke karakter, citeer ik hieronder een passage uit **Kolossenzen 1:3-8**. De daartoe relevante woorden zijn onderstreept.

"Wij danken God, de Vader van onze Heer, Jezus Christus, altijd biddend voor jullie, horend van jullie geloof in Christus Jezus en de liefde die jullie hebben voor al de heiligen, voor de voor jullie weggelegde verwachting in de hemelen die jullie eerder hoorden in het woord van de waarheid van het evangelie, dat aanwezig is in jullie, zoals het ook in heel de wereld vruchtdragend is en opgroeit, zoals ook in jullie, vanaf de dag dat jullie hoorden en realiseerden de genade van God in waarheid, zoals jullie leerden van Epafras, onze geliefde mede-slaaf, die een trouwe dienaar van Christus is voor jullie, die ook aan ons de liefde van jullie in geest kenbaar maakt."

Zoals je ziet wordt hier duidelijk gewezen op *de manier waarop* de gelovigen het hebben geleerd maar ook op *de persoon van wie* ze het hebben geleerd! Dit is uiteraard niet zonder reden. Het klinkt hard, maar dat is het niet: het onvervalste geloof wijst namelijk op het juiste en ware fundament van Gods Plan voor de hele schepping. Wat is dat, Gods Plan? Dat is de methode, de aanpak die God hanteert om Zijn doel van liefde met de schepping te behalen. Dat doet Hij door middel van contrast, waarbij het kwaad dient als donkere achtergrond om het goede te laten schitteren. En de eerdergenoemde essentiële boodschap laat veruit het grootste contrast zien binnen Gods Plan. De inhoud daarvan wordt later behandeld.

De logische vragen die dan bij je kunnen opkomen zijn: "Wat houdt dat geloof dan in? Heeft Gods Woord daar dan een definitie voor? O ja? Waarom wordt mij dit niet verteld?".

Ja, in de Schrift staat de volgende passage opgetekend in **1Korinthiërs 15:1-8**. De daartoe relevante woorden – zowel het onderwerp als de inhoud – zijn onderstreept.

"En nu, broeders, maak ik het evangelie bekend dat ik jullie evangeliseer, dat jullie aanvaard hebben, waarin jullie ook staan, door welk jullie ook worden gered, indien jullie vasthouden aan het woord dat ik jullie evangeliseer, behalve als jullie zonder reden geloven. Want ik geef door aan jullie ten eerste wat ook ik aanvaardde: dat Christus stierf voor onze

Wanneer is iemand een ware gelovige?

zonden, naar de Schriften, en dat Hij werd begraven en dat Hij werd opgewekt op de derde dag, naar de Schriften, en dat Hij werd gezien door Cefas [= Petrus], daarna door de twaalf [apostelen]. Vervolgens werd Hij gezien door meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie het merendeel tot op heden leeft, maar sommigen zijn ontslapen. Vervolgens werd Hij gezien door Jakobus, daarna door alle apostelen. Maar het laatst van allen werd Hij ook gezien door mij, als door een te vroeg geborene.

Het enige onderwerp van dit evangelie voor vandaag is Christus Jezus! In bovenstaande passage vinden we de volgende aspecten met betrekking tot het evangelie:

- I. het specifieke karakter,
- II. de vermelding van meer dan voldoende getuigen, en
- III. de daadwerkelijke inhoud.

I. Het specifieke karakter

Ook hier legt Paulus – net zoals in **Kolossenzen 1:3-8** – de nadruk op het feit dat dit het evangelie betreft dat hij zelf aanvaard heeft en bekendmaakt, en waardoor gelovigen ook zijn gered.

II. De vermelding van meer dan voldoende getuigen

De mens is nou eenmaal feilbaar en kan onbedoeld fouten maken. Een zaak van belang zou daarom zeker niet beslist moeten worden op grond van slechts één getuige. De kans dat zoiets plaatsvindt moet worden geëlimineerd. De wet van Mozes dekt ook dit af zoals vermeld staat in

Deuteronomium 19:15 – "Een enkele getuige zal niet opstaan tegen een man vanwege een verdorvenheid of enige zonde, tegen welke zonde ook die hij zondigt. Op de mond van twee getuigen of op de mond van drie getuigen zal de zaak bevestigd worden."

Als we het hebben over *zaken van belang* dan kan worden gesteld dat dit gaat over dé belangrijkste gebeurtenis in de geschiedenis van het universum: het feit dat Jezus Christus is gestorven voor onze zonden, begraven en opgestaan!

En getuigen van dit feit zijn er in overvloed, waaronder de twaalf die zo dicht bij Hem zijn geweest! Toch is Paulus mijns inziens de meest opvallende getuige. Waren alle andere getuigen vrienden van Jezus, Paulus (toen: Saulus) was wellicht Zijn grootste menselijke vijand! Wat een onnoemelijke genade is het dan voor hem om ook getuige te mogen zijn van de opgestane en verheerlijkte Christus Jezus!

Gods Woord laat duidelijk zien dat er getuigen zijn, voldoende in aantal en in reputatie, zodat elke misleiding wordt uitgesloten en er geen enkel excuus is. Geen enkele gebeurtenis in de geschiedenis is beter ondersteund door betrouwbare getuigen.

Maar dit wordt niet beperkt tot het verleden! Ook nu is de kracht van Zijn opstanding vitaal aanwezig in elke ware gelovige. Nu is het nog onzichtbaar voor de mens, later zal het gemanifesteerd worden (**Kolossenzen 3:3-4**).

III. De daadwerkelijke inhoud

Wat is dan de inhoud én de essentie van het evangelie waardoor degenen die het geloven worden gered? Dat is uiteraard meteen ook de definitie van een gelovige in deze tijd, nietwaar?

Laten we de componenten hiervan op een rijtje zetten:

1. Christus stierf,
2. Voor onze zonden, naar de Schriften,
3. Hij werd begraven,
4. Hij werd opgewekt op de derde dag, naar de Schriften.

Nu vermoed ik dat de meeste Christenen zullen zeggen: "O, maar dit geloof ik hoor, jazeker!".

Echter, niet voor niets wordt van Satan gezegd: **"Deze was mensendoder vanaf het begin en staat niet in de waarheid, want in hem is geen waarheid. Wanneer hij de leugen zal spreken, spreekt hij uit zichzelf, want hij is leugenaar en de vader daarvan."** – Johannes 8:44

Denk je nou echt dat Satan gewoon leugens vertelt? Dat is toch veel te doorzichtig, te duidelijk! Daar prik je vrij gemakkelijk doorheen. Nee, hij vertelt halve waarheden en vermengt ze met leugens. Op die manier LIJKT het wel op de waarheid en creëert het verwarring bij mensen die Gods Woord niet serieus genoeg nemen en dit niet goed bestuderen. By the way, *duivel* betekent "door-elkaar-gooier". Dat is hetzelfde als "verwarrrer". Over deze verwarrende boodschappen giet hij bij voorkeur ook nog een sausje van rituelen en ander uiterlijk vertoon om te appelleren aan de (religieuze) zintuigen van mensen.

Het is daarom van zeer groot belang dat we nauwgezet nagaan wat de bovengenoemde componenten nou echt inhouden.

1. Christus stierf

Ten eerste was het Christus Die stierf, Hij Die Gods Gezalfde is! Wat wordt daarmee bedoeld? Degene in Wie alles is geschapen, het Beeld van de onzichtbare God, de afstraling van Gods glorie, het zuiverste Wezen van het universum, Gods geliefde Zoon, het beloofde Zaad van de vrouw, Die de kop van de slang zal vermorzelen, het Zaad van Abraham en de Zoon van David, de Profeet als Mozes en de Priester naar de orde van Melchizedek, de beloofde Redder van de wereld – Hij is Degene die stierf, werd begraven en opstond uit de doden!

Hij is de Enige Die gemachtigd en in staat is om de mensheid Leven te geven en terug tot God te brengen!

Vergeet daarbij vooral niet dat Hij MOEST sterven, om in een volledig nieuw LEVEN te kunnen worden opgewekt, opstaan en dat Nieuwe Leven dus aan het licht te brengen. En pas wanneer Hij

Wanneer is iemand een ware gelovige?

bekleed is met dat nieuwe, onvergankelijke Leven kan Hij deze verheven taak naar behoren vervullen. Dit is inmiddels een feit.

Ten tweede stierf Hij echt. HIJ stierf! Als je dan gelooft zoals bijna de hele wereld – dat iemand die dood is op een andere manier leeft, via diens geest of zo – dan geloof je in één van de valse leerstellingen van Satan. Eén die zo oud is als de leugen in de hof van Eden, zoals **Genesis 3:4** laat zien: **"En de slang zegt tot de vrouw: Jullie zullen niet sterven om te sterven..."**

De meeste mensen geloven dat de ziel van iemand, die dood is, eigenlijk voortleeft. Van een kerkganger zegt men dan: "Hij/Zij is NU op een betere plaats - bij de Heer in de hemel."

Maar is dat waar? Wat zegt Gods Woord hierover? In **Genesis 2:7** staat duidelijk dat Adam werd gevormd uit de grond (lichaam), dat God leven in hem blies (geest) en dat hij een levende ziel WERD! De mens *heeft geen* ziel, maar de mens *IS* een ziel, zegt Gods Woord!

Wat betekent dat voor de dood, die *het omgekeerde* is van leven? De dood is een terugkeer: lichaam gaat terug naar waar het vandaan kwam (grond), geest gaat terug naar waar het vandaan kwam (in God), en de ziel? Die *bestaat* dus op dat moment *niet meer*... totdat die persoon weer opstaat uit de doden! Dit geldt voor *elk mens*. De menselijke geest zonder lichaam heeft geen enkel bewustzijn.

Lees **Prediker 9:5,10** en **Psalm 146:4**).

Jezus Christus bestond drie dagen lang niet. Onthoud dat goed!

Let s.v.p. op: als je (zelfs onbewust) gelooft dat Jezus tijdens Zijn dood toch op de één of andere manier leefde, dan geloof je niet dat Jezus ECHT stierf, dus ben je GEEN gelovige.

Ten derde stierf Jezus omdat Hij mens was.

Let s.v.p. op: als je (zelfs onbewust) gelooft dat Jezus "de tweede Persoon van de Drie-enige God" is, dan is Hij niet echt mens, en kan Hij dus ook niet ECHT gestorven zijn!

Er bestaat in Gods Woord – en dus in werkelijkheid – niet zoiets als "een Drie-eenheid". Bestaat niet!

In **1Johannes 5:7-8** wordt de geest getoond als één van de drie getuigen. **"Want drie zijn er die getuigen in de hemel: de Vader, het Woord en de Heilige Geest, en deze drie zijn één. En drie zijn er die getuigen op de aarde: de Geest, het water en het bloed, en deze drie zijn één [in hun getuigenis]."**

De waarheid is, dat alle onderstreepte woorden in bovenstaande tekst GEEN deel uitmaakten van de originele brief van Johannes. Deze woorden zijn niet te vinden in de bekende Griekse manuscripten, behalve vier, en die vier zijn Griekse vertalingen van een latere uitgave van de Latijnse Vulgaat.

In **Mattheüs 28:19** staat het volgende opgetekend: **"Gaande, dan, maak alle natiën tot discipelen, hen depend in de naam van de Vader en van de Zoon en van de heilige Geest, ..."**

De waarheid is, dat alle onderstreepte woorden in bovenstaande tekst GEEN deel uitmaakten van het originele verslag van Mattheüs.

Het bewijs is vrij simpel: de in deze passage vermelde opdracht van de Heer werd inderdaad ook gehoorzaamd en precies zo uitgevoerd door de twaalf apostelen. In het boek **Handelingen** kun je dat gemakkelijk nagaan.

ECHTER, je zult zien dat de apostelen het bevel NIET opvolgden zoals het hierboven beschreven staat, maar wat ze deden was: dopen in de naam van Jezus Christus! Lees bijvoorbeeld **Handelingen 2:38, 8:16, 10:48**.

Wanneer is iemand een ware gelovige?

Als de passage zou zijn opgetekend zoals hierboven, dan zouden de apostelen allemaal ONgehoorzaam zijn geweest aan de opdracht van de Heer Jezus Christus!

Maar waar Jezus in werkelijkheid opdracht toe gaf was: **"Gaande, dan, maak alle natiën tot discipelen in Mijn naam, ..."**

Het betrekken van **"de Vader en de Zoon en de heilige Geest"** is een corrupte toevoeging! Je kunt "ruiken" dat dit heel bewust is gedaan.

Wat is dan wel waarheid? **"Want er is één God en één Middelaar van God en van mensen: de Mens Christus Jezus" – 1Timotheüs 2:5.**

Zie je dat? *Christus Jezus is nog steeds Mens!*

Nogmaals, als je dus gelooft in de leer van "de Drie-eenheid" dan geloof je niet dat Christus ECHT stierf, dus ben je GEEN gelovige.

2. Voor onze zonden, naar de Schriften

Wederom zullen praktisch alle Christenen dit beamen en het echt menen: Jezus Christus stierf voor onze zonden!

Echter, ook hiervoor heeft Satan een valstrik geplaatst! Wil je weten welke? Dat is de valstrik van de "menselijke vrije wil". Daartoe gaat Satan uit van de trots die aanwezig is in mensenharten om *zelf* – in eigen kracht – zaken te willen bereiken en (daarmee) God een plezier te willen doen. En – oh boy – werkt dát goed... Daar heeft Satan een zeer groot succes mee!

En dit is de reden waarom er geschreven staat in **1Korinthiërs 1:23** =>

"Maar wij verkondigen Christus gekruisigd; voor de Joden een schandaal en voor de natiën een dwaasheid..." (De Joden waren de religieuze mensen in die dagen.)

Is dát niet interessant? Waarom zou het kruis voor de Joden een schandaal zijn? Hadden ze hun lesje dan niet geleerd nadat Jezus bleek te zijn opgestaan uit de doden?

Guess what? Ook vandaag de dag is het kruis van Christus een schandaal (valstrik, struikelblok) voor religieuze (kerk)mensen.

Weet je waarom? Vanwege de 100% COMPLETEID van het kruis!

Deze compleetheid is een schandaal, een valstrik, voor alle mensen die menen ZELF iets te moeten bijdragen aan hun redding (bijvoorbeeld "Jezus aannemen"!!), terwijl in feite het kruis voor 100% de redding van de wereld heeft bewerkstelligd.

Het is – menselijk gezien – niet aan het verstand van de religieuze mens te brengen dat zij echt NIETS KUNNEN DOEN om God te behagen. Niemand kan ooit aan Gods standaard voldoen.

"Niemand is rechtvaardig, ook niet één" – Romeinen 3:10. Het is ALTIJD God Die ALLES doet en bewerkt naar de raad van Zijn wil, zoals staat geschreven in **Efeziërs 1:11**. Het staat er toch echt heel duidelijk!

Wanneer is iemand een ware gelovige?

Waarom ze het niet kunnen verdragen? Vanwege trots in de schuilhoeken van hun hart waardoor ze toch stiekem willen meedelen in de eer van hun redding.

Daarom – nogmaals – laat Gods Woord met nadruk zien dat het GOD is Die alles doet en bewerkt naar de raad van Zijn wil. En **1Korinthiërs 1:29** zegt toch duidelijk: “...**zodat geen enkel vlees zou roemen voor God.**” Hoe helder wil je het hebben?

Maar Jezus Christus heeft ALLES al gedaan aan het kruis, dat zowel het dieptepunt van zonde als het hoogtepunt van Gods liefde voor de wereld vertegenwoordigt – dé essentie van Gods schitterende Plan!

Maar... men ziet het niet! En de Christenen hebben daar al helemaal een probleem mee. Want men moet er toch niet aan denken dat ze in werkelijkheid NIET voor Jezus hebben gekozen! Dat zou namelijk de “exclusiviteit” die ze hebben ten opzichte van “de zondaren” danig in gevaar brengen, nietwaar?

Toch is dit de waarheid: de mens heeft wel een *eigen* wil, maar *geen vrije* wil.

De menselijke wil is heel erg beïnvloedbaar, en het gebeurt continue:

- door reclame die overal om ons heen is,
- door allerlei andere uitingen in de (sociale) media,
- door gesprekken met andere mensen,
- door de overheid (bijvoorbeeld de Belastingdienst met allerlei fiscale stimuleringsregelingen), waardoor onze keuzes ALTIJD onder invloed staan van factoren buiten onszelf.

Als mensen onze keuzes al zoveel kunnen beïnvloeden, hoeveel meer kan God, Die onze Schepper is, onze keuzes dan beïnvloeden? Sterker nog, onze wil en dus ons keuzepatroon, staat *voor 100%* onder invloed van Gods bedoeling, geachte lezer. Accepteer dat nou gewoon! Gods Woord staat er vol van.

En als je je nu afvraagt wat dan de oorsprong is van het kwaad, dan kan ik je o.a. verwijzen naar **Jesaja 45:7** en **Jesaja 54:16**, waar God duidelijk aangeeft dat Hij het is Die het kwaad gemaakt heeft! En in **Kolossenzen 1:20** kun je duidelijk lezen dat het kwaad zal worden weggedaan, en de vijandschap zal worden veranderd in vriendschap door het bloed van het kruis! Het kwaad is van tijdelijke aard, maar kennis daarvan is wel noodzakelijk om het goede te kunnen herkennen, erkennen en waarderen.

Dan wordt het plotseling heel eenvoudig om ook te accepteren dat Jezus Christus het werk op Golgotha aan het kruis *voor 100%* heeft volbracht! Dat wil zeggen dat er voor ons, mensen, niets meer overblijft om bij te dragen aan onze redding. NIETS MEER! We moeten geen “beslissing nemen vóór Jezus” – hoe klein ook! We hoeven Jezus niet “aan te nemen” om gered te worden. De hele mensheid is al 2000 jaar geleden gered door de dood en opstanding van Jezus Christus! KLAAR! We waren er niet bij toen Adam overtrad, waardoor we zondaars werden. We waren er ook niet bij toen Jezus tot zonde werd gemaakt, stierf, en onze zonde meenam het graf in, en zonder onze zonde opstond uit de doden, waardoor we gered zijn!

Let s.v.p. op: als je (zelfs onbewust) gelooft dat Jezus slechts “redding voor de wereld mogelijk heeft gemaakt”, zodat jij de beslissing om gered te worden zelf neemt, dan geloof je niet echt dat Hij voor jouw zonden gestorven, dus ben je GEEN gelovige!

Wanneer is iemand een ware gelovige?

Je degradeert dan het volbrachte werk van Jezus Christus tot dat van een "loser". Immers, door te geloven dat elk mens zichzelf moet redden – door te kiezen voor Jezus – geloof je dus in feite dat Jezus' werk op Golgotha net niet genoeg was! Maar in werkelijkheid kan geen enkel mens zichzelf redden (**Romeinen 3:10, 23**)!

We konden toen en kunnen nog steeds niets doen om onze redding te bewerkstelligen. Jezus Christus heeft ALLES al gedaan. Laat het tot je doordringen. Dát is wat "**Het is volbracht!**" werkelijk betekent!

Ingaan op de uitdrukking "naar de Schriften" zou in dit artikel te ver gaan. Wel is het van belang om te vermelden dat de Hebreeuwse Schriften vol staan met verwijzingen naar dit verheven feit: Jezus Christus is gestorven voor onze zonden, Hij werd begraven en Hij is op de derde dag opgestaan!

Daartoe is het dus de moeite waard om deze verwijzingen met al hun typische constructies en structuren te bestuderen, zodat de genialiteit van Gods Plan nog duidelijker mag worden in onze realisatie van Hem!

3. Hij werd begraven

Ook hier zal jou ongetwijfeld de woordkeuze opvallen: HIJ werd begraven, en niet slechts Zijn lichaam! De kerk probeert ons al eeuwen wijs te maken dat Zijn lichaam was begraven, en daarmee suggereren zij dat Hij op een andere manier leefde en diverse dingen deed toen Hij dood was! Dit onderwijs wordt "de leer van de onsterfelijke ziel" genoemd!

Als je punt 1. hierboven doorneemt dan kom je tot de conclusie dat het echt de Persoon was die werd begraven. Lees nogmaals **Genesis 2:7** om te zien hoe menselijk leven ontstaat. Nou, menselijke dood is daar dus het omgekeerde van: de ziel (dus de persoon) bestaat op dat moment niet, en Gods Woord gebruikt daar een *beeldspraak* voor: de ziel is in "hades" (Grieks voor "dodenrijk").

Was het Zijn lichaam dat werd begraven, terwijl Zijn geest op een andere manier leefde? Volstrekt niet! Gedurende drie dagen waren Zijn lichaam en geest uit elkaar, dus Hij bestond simpelweg niet! Waarom niet? Er was geen ziel (= bewustzijn), dus was Hij er niet.

Let s.v.p. op: als je (zelfs onbewust) gelooft dat alleen het lichaam van Christus Jezus begraven werd, dan geloof je niet echt dat Hij Zelf begraven werd, dus ben je GEEN gelovige!

4. Hij werd opgewekt op de derde dag, naar de Schriften

Wees ten eerste ook hier heel bewust van wat er staat geschreven: HIJ werd opgewekt! Niet Zijn lichaam, of Zijn geest, maar Hij Zelf. Dit gaat dus om de ziel, Zijn bewustzijn!

Omdat Hij werd opgewekt in Nieuw Leven, dat de dood voorgoed achter zich heeft gelaten, kreeg Hij een daartoe aangepast lichaam. Het is een lichaam van vlees en beenderen (**Lukas 24:39**), waar geen bloed meer doorheen stroomt, maar (volheid van) geest!

Vergeet niet dat de ziel van het vergankelijke vlees in het bloed zit (**Leviticus 17:11,14**)! In een

Wanneer is iemand een ware gelovige?

verheerlijkt, onvergankelijk lichaam, dat tot nu toe alleen Christus Jezus heeft aangedaan, is de ziel verankerd in geest, dat in overvloed door het lichaam stroomt!

Let s.v.p. op: als je (zelfs onbewust) gelooft dat Zijn lichaam en/of geest werd opgewekt uit de doden, dan kun je ook onmogelijk echt geloven dat HIJ Zelf werd opgewekt uit de doden (omdat Hij Zelf dus drie dagen lang niet bestond!), dus ben je GEEN gelovige!

Ten tweede vloeit het feit, dat Christus Jezus werd opgewekt op de derde dag naar de Schriften, met grote kracht voort uit de eerdergenoemde punten 1. t/m 3.! Eerst moet een zaadje *echt* sterven, voordat het nieuw leven kan voortbrengen. Alleen indien Hij echt dood is geweest kan Hij opgewekt zijn in volkomen nieuweid van LEVEN! En laat dát nou precies op die wijze hebben plaatsgevonden... woww! In Christus Jezus heeft Dé God Nieuw LEVEN aan het licht gebracht, Leven dat de dood voorgoed achter zich gelaten heeft... volkomen onsterfelijkheid! Nooit meer last van dood, bederf, ziekte, zwakte, etc, maar ongelimiteerde kracht en heerlijkheid! Hij is de Eerste, en de hele mensheid zal volgen in een vooraf bepaalde volgorde – **1Korinthiërs 15:22-24** =>

"Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.

Maar ieder in de eigen klasse:

- *Eersteling is Christus,*
- *daarna die van de Christus zijn bij Zijn aanwezigheid,*
- *daarna de voleinding..."*

Wat een schitterend vooruitzicht voor de hele mensheid!

Let s.v.p. op: als je (zelfs onbewust) de vorige punten niet echt gelooft dan kun je ook onmogelijk echt geloven dat Hij daadwerkelijk is opgestaan uit de doden, dus ben je GEEN gelovige!

Misleidend onderwijs

Eerder in dit artikel zijn enkele zeer misleidende doctrines van demonen (**1Timotheüs 4:1**) de revue gepasseerd:

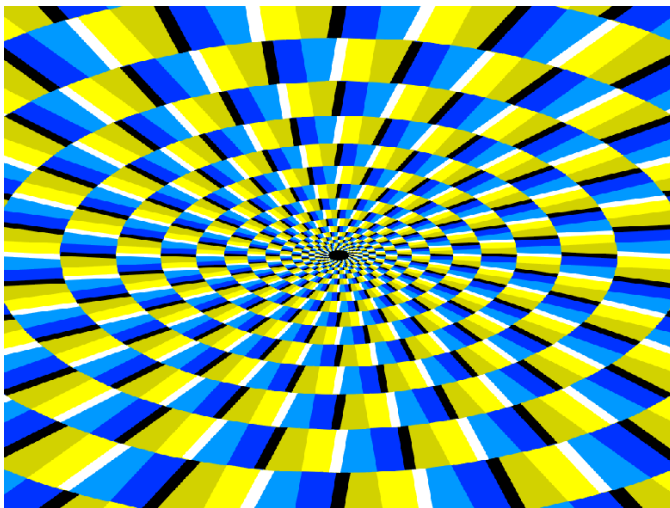
- De leer van de "onsterfelijke ziel" => de mens sterft niet echt, maar diens geest leeft (op een andere wijze) bewust voort;
- De leer van de "menselijke vrije wil" => je vertrouwt niet echt op God, maar je vertrouwt op jouw vertrouwen in God; tevens denk je onterecht dat je wil en keuzes vrij zijn en niet beïnvloed door God;
- De leer van de "Goddelijke Drie-eenheid" => je ziet God als "onderdeel van een Drie-eenheid, bestaande uit drie Goddelijke Personen: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest".

Wanneer is iemand een ware gelovige?

Hopelijk begint het bij je te dagen hoe misleidend deze leringen zijn, en hoe slecht zij God en Zijn Plan portretteren in de wereld. Hopelijk heb je ook door dat ze volkomen onschriftuurlijk zijn; ze komen in de Schrift – Gods Woord – helemaal niet voor!

Toch is het de moeite waard om nog een afschuwelijke doctrine te bespreken, één die God zo monsterlijk afschildert in de wereld, dat er hier eigenlijk geen woorden voor zijn: de leer van de "eindeloze pijniging in de hel"!

Deze leer onderwijst dat God – hoewel Hij zegt dat Hij onvoorwaardelijk van de mens houdt – het achteraf toch laat afhangen van de keuze van de mens. En als de mens niet voor Hem kiest... tja, dan gaat die mens naar de hel waar eindeloze pijniging zal plaatsvinden! Niet – te – filmen!

Hoe kan een almachtige, alwetende en al-liefhebbende God miljarden mensen creëren, terwijl Hij weet dat veruit de meesten voor altijd – zonder einde – zullen worden gemarteld in de hel?

Is de macht van onze "vrije wil" om onszelf voor altijd te vervloeken echt absoluut, waardoor deze de macht van Gods vrije wil om ons te redden (1Timotheüs 2:4) overtreft? Wist je dan niet dat wij Gods eigendom zijn (Ezechiël 18:4)? Gaat Hij zó om met Zijn eigendom? Als zulke pijniging

waar zou zijn, denk je dan niet dat het juist God is Die het meest hieronder zou lijden, zonder einde? God, Die Liefde is en de mens werkelijk onvoorwaardelijk liefheeft? Is dat dus het einde van Zijn Plan met de schepping?

Hoe kan Christus groter dan Adam zijn als Adam de macht heeft om véél meer mensen te vervloeken dan Christus macht heeft om te redden?

Dit is wat Gods Woord zegt over Jezus Christus:

"Zie, het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt." – Johannes 1:29

Let op: er staat WERELD! Is dat waar, of niet?

"Want God zond de Zoon niet in de wereld opdat Hij de wereld zou oordelen, maar dat de wereld door Hem gered zal worden." – Johannes 3:17

Let op: er staat WERELD! Denk je dat Hij succes zal hebben, of niet?

"En Ik, als Ik verhoogd zal zijn van de aarde, zal allen tot Mij trekken." – Johannes 12:32

Let op: er staat ALLEN! Ook is Hij al bijna 2000 jaar verhoogd van de aarde! Dat zei Jezus Zelf! Zou Hij liegen, of niet?

En wat zegt het Christendom? Ze zeggen dat God Liefde is, en genadig... en dan komt er altijd een "maar"... "Je moet zelf kiezen voor Jezus; je moet Hem aannemen in je hart."

Wanneer is iemand een ware gelovige?

Terwijl er toch echt staat geschreven: "**Niemand kan tot Mij komen, indien niet de Vader, Die Mij zendt, hem zou trekken.**" – Johannes 6:44

Ook zegt Gods Woord heel duidelijk: "**Niet één is rechtvaardig, zelfs niet één.**" – Romeinen 3:10

Hoe kan ook maar één mens ZELF een beslissing nemen die voldoet aan Gods standaard van rechtvaardigheid? Het is gewoon onmogelijk!

Een Christen beweert dat het Jezus is Die hem/haar gered heeft. "Hoeveel %?" vraag ik dan. En altijd krijg ik het (politiek) correcte antwoord: "100%". En ze geloven het nog echt ook!

Totdat ik vraag: "Stel dat je NIET zou hebben gekozen voor Jezus, zou je dan toch gered zijn?" Dan "komt de aap uit de mouw", en krijg ik altijd als antwoord: "Nee, dan zou ik verloren gaan."...

Zie je nu wat er gebeurt? Zie je het? Dat betekent namelijk dat de persoon "toch stiekem zichzelf gered heeft", want wat is het bewijs? Als de persoon niet ZELF Jezus zou hebben aangenomen, dan zou de persoon verloren zijn!

En dit is dus de misleiding:

De persoon vertrouwt niet op DE REDDING DOOR JEZUS AAN HET KRUIS, maar de persoon vertrouwt op ZIJN/HAAR EIGEN GELOOF in de redding door Jezus aan het kruis!

Wat een subtiele misleiding! Satan is de vader van de leugen... wees gewaarschuwd, Christen!

Het Christendom portretteert in feite een andere god naar de wereld toe dan de ware God, en dat is een afgod! Het is de god die door de wereld – die nog logisch denkt – gehaat wordt.

Let s.v.p. op: als je (zelfs onbewust) gelooft in de leer van de "eindeloze pijniging in de hel", dan kun je onmogelijk echt geloven in Gods liefdevolle karakter en almacht, dus hoe kun je dan een gelovige zijn? Hoe kun je?!

Samengevat

Het is eigenlijk een simpele boodschap. Als je gelooft:

1. dat Christus stierf,
 2. voor onze zonden, naar de Schriften,
 3. dat Hij werd begraven, en
 4. dat Hij werd opgewekt op de derde dag, naar de Schriften,
- dan ben je een gelovige naar de definitie van Gods Woord!

Omdat deze boodschap simpel is maar ook zo essentieel heeft Satan niet stilgezeten: hij heeft vóór ELK van deze vier criteria één of meerdere valstrikken (valse, misleidende leringen) geplaatst zodat je erover ZAL struikelen als je Gods Woord niet serieus neemt en onderzoekt!

Wanneer is iemand een ware gelovige?

Daarom is het zo belangrijk dat we hervormd worden door de vernieuwing van onze gedachten (**Romeinen 12:2**). Dit kan echter alleen door bestudering van het Woord en door het "**patroon van gezonde woorden**" (**2Timotheüs 1:13**) aan te leren dat door Paulus wordt gehanteerd!

Alleen dan hebben we de juiste definities te pakken – één voor één – zodat we echt mogen groeien in de realisatie en het besef van Dé God!

www.pronk-stukjes.nl